

tih 284, hudo ranjenih 269, lahko ranjenih pa 200 civilistov. V prvem vojnem mesecu so sestrelili Finci 170 sovražnih letal s posadko vred.

Finski smučarski p-vak Wanin se je kot tovarniški inženjer sam prijavil v službo navadnega vojaka in je bil dodeljen posebnemu smučarskemu oddelku, v katerem služijo svetovno znani smučarji Petkanen ter brata Lappalainen. Znani finski tekoatlet Erki Tamila je padel v bojih za svobodo domovine.

Radi sovjetskih neuspehov na Finskem je bil odstavljen ljud Kaganovič, komisar za letalsko industrijo.

Bojnostulo v rudniku Creek v državi Virginia v Severni Ameriki in so izgubljeni. Čeno ob 21 letnici strahovitega potresa v Messini na italijanskem otoku Sicilija je huda potresna nesreča opustošila Turčijo. Messina je zgubila tedaj 86.000 ljudi, Turčija pa tokrat polovico manj.

Oigaretni odpadki so povzročili v mestu Minneapolis v Združenih državah Sev. Amerike požar hotela, v katerem je zgorelo 18 oseb, 30 je pa bilo nevarno opečenih.

V Argentini v Južni Ameriki imajo v senci 88 stopinj vročine in umre dnevno več oseb od sončarice.

Ali si že obnovil naročnino?

Varujte se špijonov!

Špijon ali vohun igra v modernem oboroževanju in v vojni najvažnejšo vlogo. Vsaka država ima pri vladi z najboljšimi močmi zaseden oddelk, kateri skuša s pomočjo dobro plačanih špijonov izvedeti: kako in v koliko je napredovalo v tej ali oni državi oboroževanje, kako gledajo in kje so utrdbe ter obrambne črte, kje so nastanjeni in kako močni so posamezni vojaški oddelki itd.

Spretni vohuni danes zvedo vse. Samo na podlagi špijonaže zbranih podatkov je mogoče ustvarjati protiukrepe, organizirati obrambo in v primeru vojne protinapade.

Ogleduhi obeh spolov so najboljše plačani. Samo trikrat gorje špijonu, ako ga razkrinkajo ter primejo. Za špijonažo so določene povsod po svetu najbolj stroge kazni in v vojnem času pa takojšnja usmrtitev!

Kaj je špijon in kaj ga končno čaka, smo videli Slovenci v Galiciji, na Poljskem, v Italiji in po drugih v vojno zapletenih pokrajinah. Kmalu po izbruhu sovražnosti je bilo videti grozne prizore obešanja in streljanja ljudi iz vseh stanov, kateri

so bili obdolženi vohunstva in jih je doletela koj smrt.

Mojstri v ogleduštvo so Angleži in Nemci. Koliko je koristila Nemcem špijonaža, smo čitali ob napadu Nemčije na Poljsko, kjer je bilo Nemcem vnaprej dobro znano, kako močni so Poljaki, kje imajo letala, skladišča vojnega blaga in streliva, in da so brez prave obrambne črte, o kateri smo bili vsi drugi prepričani, da je zgrajena ob Visli.

Kar se tiče preganjanja špijonaže, prednjačita naređno-socialistična Nemčija in sovjetska Rusija. Po nemških kolodvorih so povsod veliki napisi: Pozor pred špijoni! Bodite molčeči in previdni, ker uho špijona sliši vse!

Javnosti pa je itak znano, kako zagrabljuje diktator Stalin od časa do časa za obdolžitve o vohunstvu in se otresa s smrtno kaznijo vseh njemu neljubih oseb na najvišjih mestih.

Kako se je treba skrbno varovati špijonov, naj nam bo za zgled junaška Finska. Odkar so se osvobodili Finci izpod sovjetskega kladiva ter srpa, so posvečali vso skrb tujcem, katerim so vsem presneto dobro pretipali jetra in obisti, preden so

Sovjetski general Stern poveljuje ruskim četam proti Fincem

Churchill, angleški minister morarice, Nemcem bodeči trn v peti

Väinö Tanner, finski zunanji minister

Saalwächter, novoimenovani nemški general-admiral

to ni bil sen. Črno pogorišče, na katerem je nekoliko vaščanov stražilo in razgrinjalo ogilje, mu je pokazalo vso strašno resnico.

Pisar je šel berača iskat, toda ni ga našel nikjer. Hotel je od njega zahtevati denarja, da bi poplačal ciganu Ugarkoviču dolg za to, kar je sinoči zaslužil pri Martinovem senu. Nazadnje je sredi poti srečal župana.

»Dobro jutro, Janko!« je rekel pisar.

»Bog ga daj, Mikica! Presneto si zgodaj na nogah. To ni tvoja navada.«

»Tvoja tudi ne. Kaj je tebe nagnalo iz hiše?«

»Eh, saj veš! Moram! Služba — služba! Moram v mesto, da javim za ogenj pri Martinu.«

»Strašno je bilo.«

»Res, Boga mi, strašno. Zdaj Martinu le malo še manjka, da ni berač. Revež Martin!«

»Da, da, revež Martin! Ali mu je mnogo pogorelo?«

»Kako da ne! Koruza, žito, seno, koruznjak, hlev. Ali nisi bil pri ognju?«

»Nisem. Ne gledam rad take reči, ostal sem v krčmi; ko se je ogenj polegel, sem šel domov. Torej mnogo škode, praviš?«

»Saj ti rečem, da mu je skoraj vse pogorelo. Pa še huje bi bilo, ko bi Andrija ne bilo. Malo je manjkalo, da ni šla tudi hiša in še Matova domačija. Prekleta roka, ki je to podtaknila, ker to ni nič drugega kakor tista vražja zavist, ki je Martinu že živino pokončala.«

»Ah, morda je slučaj. Včeraj se je toliko streljalo po vasi, morda je kak pijanec nehote vžgal seno iz puške; ker kako bi mogel kristjan hote kaj tako hudega storiti? Bo, bo, kak pijanec je vžgal.«

»Pa ni, ti rečem. Naenkrat ti je začelo goreti seno v stogu pa tudi pod streho nad praznim hlevom. To se ni moglo po nesreči zgoditi. Pri tem je moral biti človek. Vsaj tako vsi v vasi pravijo.«

»Pa kaj praviš, Andro da je hiši obranil?«

»Da.«

»Kako se je spet vrnil? Saj ga že mesec dni ni bilo več. Reklo se je, da je šel nekam v službo. Včeraj pa se ti ko strela z jasnega zaleti med nas pri krčmi.«

»Bog si ga vedi, kje je bil! Videl sem ga, ko je prišel iz mesta v Jelenje. Sedel sem ravno pred Kranjčevu krčmo. Še vprašal me je, če mu oče ni šel kam iz vasi, jaz pa sem mu odgovoril, da je najbrž

Prašek za pitanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebelenje govedi in telet. Veliki zavitek 10 din. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 din, za več zavitkov 12 din.

Prašek za pomnožitev in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

jim dovolili naselitev in izvrševanje trgovine ali obrti. V sedanji rusko-finski vojni Rusi niso nič kaj poučeni o finskih zadevah.

V zadnjem tednu je objavilo slovensko časopisje, da je osebni promet z našo močno sosedo malodane zaprt. Nemški konzulati v naši državi dajejo v najnovjšem času vizume za potovanje v nemško državo le osebam, ki prinesejo dokaz, da je njihovo potovanje v »interesu nemške države«. Pray tako pa prihajajo tudi iz Nemčije k nam le osebe, ki potujejo v »interesu nemške države«. Kakšni »interesi« so to, pa si lahko predstavljamo. So to ali zastopniki velikih nemških gospodarskih družb, ali pa potniki, ki imajo kakšno tajno poslanstvo. V osebnih in brzih vlakih, ki prihajajo iz Nemčije, so ponavadi le službujoči železničarji, financarji in obmejni policisti, le redkokdaj so v njih še nekateri redki potniki. Baje je ta zapora osebnega prometa v zvezi z velikimi izmenjavami nemških vojnih sil, ki se sedaj vršijo severno od Gradca in zapadno od Celovca.

Iz navedenega poročila je razvidno, da se bližamo resnim časom. Radi tega prosimo podeželsko ljudstvo, naj bo v svojih pogovorih s prijaznimi tuji previdno pri voznjah po železnici, v avtobusih in ako prihajajo pod krinko agentov v kmečke hiše.

Špijon zna zaplesti nič slabega slutečega kmečkega človeka v na videz nedolžen pogovor, iz katerega pa marsikaj zve ali pa sklepa, kar se da prodati za bogato nagrado kaki sosednji državi.

Posnemajmo Fince glede previdnosti napram ljudem, katerih ne poznamo, ki nas napeljujejo v razgovore, kateri se sučejo okrog vojaštva, ali pa so obrambnega in prehranjevalnega značaja.

Vsak pravi Slovenec ljubi svojo zemljo, svojo ožjo domovino in Jugoslavijo, v kateri je svoboden po veri, jeziku in v gospodarstvu. Če smo navdušeni Slovenci in Jugoslovani, skrbimo, da bomo to, kar nam je dal 20 letni svobodni razvoj, ohranili preko sedanjih hudih časov. Največ bomo vsi koristili državi in obmejni slovenski zemlji, ako bomo skrajno previdni v občevanju z vsiljivimi neznanci, ki so le pobeljeni grobovi, v katerih je zakopana špijonska gniloba!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

G. Anton Špari na zadnji poti. V zadnji številki je poročal »Slov. gospodar«, da je odšla smrt trpljenja v mariborskem sanatoriju g. Antona Šparia, dolgoletnega kaplana v št. Petru pod Svetimi gorami. Iz Mariboru so prepeljali rajnega v rojstni kraj v Jarenino, kjer je počival na mrtvaškem odru v hiši svojega brata Franca v Vajngu. Na zadnji poti so spremljali 10. januarja dobrega Tončka poleg 17 duhovnih sobratov in številnih Jareninčanov šentpeterčani, kateri so odposlali močno zastopstvo slovenskih fantov in deklet Dekliškega krožka ter gasilcev z zastavami. Pogreb je vodil g. Avgust Špari, pokojnikov brat in katehet v Mariboru. V cerkvi je govoril slovo g. Anton Cafuta, kaplan pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Ob odprti grobnici na jareninskem pokopališču, v kateri počivajo v Jarenini umrli duhovniki, se je poslovil od blagopokojnega g. jareninski dekan in kanonik Jožef Čížek, župnik umrlega g. Ivan Rančigaj in zastopnik šentpeterskega učiteljstva. Žalostinke so odpeli jareninski pevec in s tem zaključili pogreb pri vseh priljubljenega slovenskega duhovnika, kateremu je naklonila usoda zadnje počivališče v rojstni fari.

Prvi mrlič v novem letu pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Prvi mrlič v novem letu je bila v naši fari ugledna 59 letna posestnica Marija Planinšek iz Sp. Pleterj. Bila je vzorna mati in gospodinja. Podlegla je pljučnici. Pokopali so jo oni ponedeljek. Naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje!

Velik prijatelj »Slov. gospodarja« umrl pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. Nemila smrt je na starega leta dan vzela iz naše sredine spoštovanega in nad vse dobrega gospodarja Dagonika Alojzija, ki je dočakal 67 let. »Slov. gospodarja« je kaj rad čital, ki je dolgo vrsto let zahajal in še zahaja v njegovo krščansko hišo. Bog mu bodi plačnik za njegova dobra dela! Dobri ženi in gospodinjki ter sorodnikom naše iskreno sožalje!

Umrli je oče uglednega duhovnika. V 73. letu starosti je pri Sv. Tomažu pri Ormožu umrl oče dravogradskega g. prošta, Matija Munda. Pokojnega se bodo spominjali še pozni rodovi kot vernega, zavedno slovenskega moža, ki je svoje življenje posvetil družini, narodu in cerkvi. Vsem, katere je njegova smrt navdala z žalostjo, naše iskreno sožalje!

Za možem umrla še žena. Jedva smo pokopali Ludovika Zadravec, posestnika iz Huma pri Ormožu, že so zvonovi naznanili, da se je pre-

selila v večnost žena prej imenovanega pokojnika, gospa Marija Zadravec, roj. Masten, v 39. letu starosti. Pokojnica je bila vzor žene na verskem kakor tudi na prosvetnem polju. Ni je oviralo še tako slabo vreme, da bi se ne bila potrudila eno uro daleč k sv. zakramentom. Bog jo je na prvi petek tega leta poklical k sebi, opali smo jo pa na prvo nedeljo pri podružnični cerkvi na Humu ob veliki udeležbi znancev in prijateljev. Naj blaga pokojnica uživa s svojim možem mir in pokoj ter se pri Bogu spomni svojih otročičev, ki so ostali sirote poleg svoje 80 letne babice!

Zgledna smrt Marijinih družbenk. »Dekleta, obhajate prve petke, da boste kot jaz srečno umrle«, je rekla 31 letna Pauričeva Hanika iz Verjan pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah tik pred smrtjo na sveti dan. Radi žalosti za hčerko ji je pa na Novega leta dan sledila v večnost še njena dobra mama, ki zapušča moža in pet otrok. Zglednim Marijinim družbenkam naj sveti večna luč — žalujočim preostalim pa naše iskreno sožalje!

Smrtna kosa na Polensaku. Najstarejši faran je umrl lani 82 letni Turšak Jakob iz Polenec. Podlegel je neozdravljivi vodeniki. Dne 8. decembra smo ga spremlili v obilnem številu v lepem sprevodu na njivo zemskega počitka. Pogrebelci so na sedmini v spomin rajnega Jakoba nabrali 37 din za lavantinsko bogoslovje. — Njemu je sledil nagle smrti, zadet od možganske kapi, komaj 37 letni žgeč Franc, kmet iz Zamenc, ki je zapustil več nepreskrbljenih malih otrok in žalujočo mlado vdovo. — Ob koncu leta je pa podlegel po daljši bolezni želodčnemu raku Erlih Ivana, 63 letna užitkarica iz Brezovec. — Vsem tem in v minulem letu umrlim naj sveti večna luč — preostalim svojcem pa naše sožalje!

Vzoren mož umrl. V 58. letu starosti je umrl 9. januarja v Slov. Bistrici Franc Leskovec, upokojeni železničar ter posestnik. Rajni je bil vzor krščanskega moža. Zadnje pot so mu posodili poleg številnih prijateljev ter znancev štirje duhovniki. Dobremu možu, ki je bil dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja«, svetila večna luč!

98 letni starček umrl. Pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini je umrl 98 letni Gregor Hrepevnik, ki je služil v mladih letih pri svetokriškem župniku Janezu Kalinu in je večkrat vozil sveinškega škofa Slomška v Poljčane na vlak, kadar se je mudil na birni v rogaški dekaniji in je bi-

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdrži sveže in bistre ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar 1 zavitek 10 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 din, od 3 zavitkov naprej 12 din.

MOSTIN

Mostna esenca Mostin za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov 20 din. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenici 15 din.

v veliki krčmi, kjer se kmetje dogovarjajo za kandidate. Jaz sem ga spet vprašal, od kod prihaja in kje je bil, mi pa ni odgovoril. Kaj pa ste, hudirja, z Matom napravili?«

»Ali sem bil jaz kriv, da je bil pijan in se je kortešev lotil — potem pa so udarili vsi na njega kakor ose! Dobil je, kar je iskal. No, povej mi, ali si Luka videl! Iščem ga po vsi vasi, a ga nikjer ni.«

»Eh, saj ga ni v Jelenju. Ko sem navsezgodaj stopil iz hiše, sem ga opazil, ko je hitel mimo. Bil je zelo zamišljen in je venomer nekaj sam s seboj gondral. Vprašal sem ga, kam hiti, on pa je dejal, da gre v mesto, da gre na sodnijo.«

»Na sodnijo?«

»Da, da! Ker da ima tam polno opravkov.«

Pisar se je zganil. Kaj namerava Luka na sodniji? Vedno je pošiljal pisarja, ker se je sam nekako bal sodnije, ker ni hotel imeti opravka z gospodo v mestu, niti videti ni maral tiste preklete mestne hiše, v kateri je preživel svoje prve nevesele dni. Zdaj, prav zdaj pa je šel k tisti gospodi, proti kateri je pri kandidacijah rovaril. Od kod si je vzal pogum? Nikoli ni delal nič brez Mikice, danes ga je potisnil v stran. V pisarjevi duši se je zbudila slutnja. Morda

se ga hoče berač rešiti? Morda ga je strah? Kaj bi moglo biti? To je pisarja peklo in grizlo. Pa tudi ni bila šala. Saj Luka ga je živil; ko bi se mu berač zdaj izmuznil, ko je imel prejeti denarja za svojo agitacijo, bi bilo gorje.

Pisar se je poslovil od župana in je šel po stranski poti, pri sebi pa si je rekel:

»Oj, to je treba razjasniti! Tudi ti, Mikica, pojdeš danes v mesto.«

Pisar je čakal do poldneva, toda berač se ni vrnil; čakal je popoldne, še ga ni bilo. Vse huje je začel sumiti. Nazadnje se je odločil in je mahnil naravnost v mestno hišo na sodišče.

»No,« je poprašal svojega prijatelja pisarja, »ali je prinesel kateri Jelenjčan denar za Luka?«

»Ni, Mikica.«

»Ti kmetje so pravi lopovi. Daj, amice, pripravi svoje zapisnike, morali jih bomo rubiti.«

»To že, amice,« je odgovoril sodni pisar, »za Luka ne, ampak za gospoda Radiniča bomo.«

»Kakega Radiniča?«

* Prijatelj.